

CONCLUSIONS SUBSEU

Ajuntament d'Abrera

VIOLENCIES MASCLISTES DIGITALS. NOVES FORMES, NOUS REPTES.

11/06/2026

CASA DE CULTURA, ABRERA

COMISSIÓ DE TREBALL DEL CONGRÉS ON S'EMMARCA L'ACTIVITAT

Comissió de Violències Digitals

DESCRIPCIÓ DE L'ACTIVITAT (objectiu, què s'ha fet, participació, etc.)

La jornada ha comptat amb la ponència "Conèixer i afrontar les violències masclistes avui. De la manosfera a l'acció" amb Carla Galeote, creadora de

contingut, comunicadora i activista feminista.

Posteriorment, s'ha realitzat una sessió immersiva del vídeo "*Has vist el vídeo que circula de la Marina?*", en experiència de realitat virtual. Aquest és un dels tres vídeos creats per l'Ajuntament d'Abrera dins del projecte *Violències inVISIBLES*, el qual ens planteja un cas de violència masclista digital en primera persona.

Seguidament s'ha realitzat una taula rodona-debat en la que hi han participat les persones assistents (ciutadania, professionals i serveis especialitzats en violències masclistes i dels serveis municipals d'Abrera). En la posada en comú, s'han identificat les amenaces en l'era digital, s'han recollit els principals reptes i s'han definit una sèrie de propostes: eines, recursos i estratègies per prevenir, detectar i abordar les violències masclistes digitals i reivindicar els drets de les dones als entorns digitals com a espais segurs i lliures de violències masclistes.

En la jornada hi ha participat un total de 25 persones.

OBJECTIUS DE L'ACTIVITAT

- Acostar la realitat actual sobre les violències masclistes digitals a la ciutadania, professionals especialitzats i personal tècnic dels serveis municipals.
- Identificar les principals amenaces i reptes en l'era digital.
- Definir eines, recursos i estratègies de prevenció, detecció i abordatge de les violències masclistes digitals.

CONCLUSIONS (principals idees i propostes)

La digitalització ha esdevingut un element estructural de la vida quotidiana de les persones i ha transformat profundament les formes de relació, comunicació i participació de totes nosaltres. Tanmateix, aquest procés també ha propiciat l'aparició de noves manifestacions de les violències masclistes, que aprofiten les possibilitats que ofereixen els entorns digitals per exercir violència simbòlica, control, vigilància, assetjament, humiliació, violència sexual i vulneració dels drets de les dones.

Les violències masclistes digitals no constitueixen un fenomen diferenciat de les violències masclistes analògiques, sinó una expressió més de les desigualtats estructurals de gènere. Les característiques pròpies dels espais digitals —la immediatesa, l'algoritme, la viralitat, la permanència dels continguts, l'automatització, l'anonimat o l'abast global— amplifiquen el seu impacte i generen

nous desafiaments per a garantir espais digitals segurs i lliures de violències per a les dones, les noies i les nenes.

Les conclusions de la Subseu d'Abrera evidencien que cal abordar el fenomen de les violències masclistes digitals de forma integral, responsable i amb perspectiva de gènere, amb la generació de coneixement, la prevenció, la detecció precoç, la regulació dels entorns digitals, la protecció efectiva de les víctimes, la reparació dels danys i una governança compartida que impliqui el conjunt d'agents públics i privats.

1. Coneixement: comprendre un fenomen en transformació permanent

Un dels principals reptes identificats és la velocitat amb què evolucionen les tecnologies digitals, l'accessibilitat als dispositius i les formes de violència que aquestes possibiliten. Les noves aplicacions, les plataformes emergents, els sistemes d'intel·ligència artificial o els nous llenguatges digitals evolucionen més ràpidament que la capacitat dels serveis públics per adaptar-s'hi.

Aquesta situació genera una bretxa de coneixement entre les persones joves i les generacions adultes, però també entre els entorns digitals i els sistemes educatius, socials, policials, judicials i d'atenció especialitzada.

Per donar resposta a aquest repte es considera prioritari impulsar una estratègia permanent de producció de coneixement que inclogui estudis, recerca aplicada, sistemes de recollida de dades, elaboració d'indicadors, documentació de bones pràctiques i espais de transferència del coneixement entre administracions, universitats i professionals.

Les conclusions també plantegen la conveniència de crear un Observatori de les Violències Masclistes Digitals que permeti monitorar l'evolució del fenomen, anticipar nous riscos i orientar les polítiques públiques.

2. Prevenció: promoure una ciutadania digital crítica i igualitària

La normalització de determinades conductes de control dins les relacions afectives, especialment entre adolescents i joves, constitueix una de les principals amenaces detectades. Compartir contrasenyes, controlar la geolocalització, supervisar permanentment les xarxes socials o utilitzar aplicacions de control de la parella sovint són percebudes com a expressions de confiança i no com a formes de violència.

Al mateix temps, la proliferació de discursos antifeministes, la manosfera, l'efecte de la cambra d'eco creada pels algorismes, la desinformació i els continguts generats mitjançant intel·ligència artificial, contribueixen a reforçar estereotips

sexistes, a banalitzar les violències masclistes i a fomentar els discursos d'odi i la misogínia.

Davant aquest escenari, la prevenció ha d'incorporar plenament la dimensió digital dins les polítiques de coeducació i igualtat al llarg de totes les etapes de la vida.

Es proposa desenvolupar programes d'alfabetització digital amb perspectiva feminista dirigits a la ciutadania; guies per a l'acompanyament familiar i de centres educatius en l'educació digital de fills/es i alumnat, actualització de les formacions d'alfabetització digital per a gent gran, elaboració de guies d'autoprotecció digital i aprofitar les tecnologies de la relació, la informació i la comunicació per generar continguts preventius adaptats als llenguatges i canals habituals dels diferents col·lectius.

Per contrarestar l'odi en les xarxes i els espais digitals en què moltes dones es senten violentades, es reivindica el dret a ser-hi presents, a no desaparèixer de l'entorn digital i a omplir-lo de discursos feministes amb presència activa.

D'altra banda, les conclusions també destaquen la necessitat de reprendre els espais físics, socials, culturals i comunitaris, per la confluència d'idees i debats que fomentin el pensament crític, l'empatia i la connexió humana.

3. Detecció: reforçar les capacitats dels serveis públics

L'evolució constant de les violències digitals dificulta la seva identificació precoç. La manca de coneixement sobre les noves plataformes, els codis comunicatius o els mecanismes tecnològics limita la capacitat dels serveis públics per detectar situacions de risc i intervenir-hi adequadament.

Aquest repte exigeix incorporar la perspectiva digital en tots els sistemes de detecció de les violències masclistes.

Per aquest motiu es proposa reforçar la formació continuada dels i les professionals dels àmbits educatiu, sanitari, social, policial, judicial i dels serveis especialitzats, així com desenvolupar protocols específics que incorporin les característiques pròpies de les violències digitals i facilitin la identificació precoç de les noves formes d'agressió.

4. Regulació: adaptar els marcs normatius als nous entorns digitals

Les conclusions posen de manifest que els actuals sistemes de regulació no ofereixen una resposta suficient davant les violències masclistes digitals. Les plataformes tecnològiques disposen d'un enorme poder de configuració dels espais digitals, mentre que els mecanismes de moderació de continguts, denúncia i retirada resulten sovint insuficients o poc transparents.

Igualment, preocupa l'ús dels algoritmes per reforçar estereotips de gènere, la pressió estètica, la sexualització de les dones i la difusió massiva de discursos d'odi.

Les propostes recollides apunten cap al reforç de la regulació pública dels entorns digitals, la incorporació de la perspectiva de gènere en el desenvolupament tecnològic, la regulació dels algoritmes de recomanació i moderació, la supervisió dels usos de la intel·ligència artificial, la millora dels mecanismes de denúncia i eliminació de continguts i l'establiment de codis deontològics sobre publicitat digital i responsabilitat tecnològica.

5. Protecció: garantir els drets de les dones en els entorns digitals

L'anonimat dels agressors, la dificultat per preservar proves digitals i la persistència dels continguts a la xarxa generen una elevada sensació d'impunitat i incrementen la vulnerabilitat de les víctimes.

Garantir que l'espai digital sigui un entorn segur constitueix un dels principals reptes identificats durant la jornada.

Per avançar en aquesta direcció s'identifica la necessitat d'acabar amb la impunitat de les persones agressores. Es precisa la regulació digital que permeti associar un document d'identitat als perfils i comptes d'accessos a les plataformes digitals.

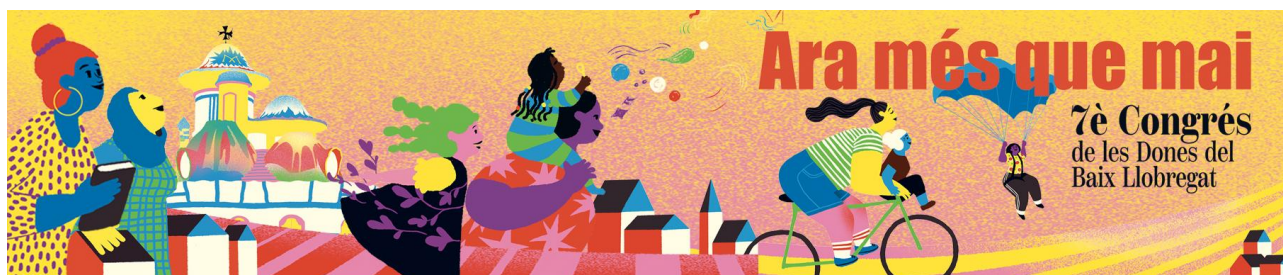
També cal facilitar sistemes públics de certificació de proves digitals, desenvolupar serveis especialitzats d'atenció, també en línia, així com establir mecanismes més àgils de retirada de continguts i garantir que les víctimes disposin d'acompanyament especialitzat durant tot el procés.

6. Reparació: reconèixer l'impacte específic de les violències digitals

La viralitat, la replicabilitat dels continguts i l'empremta digital permanent, amplifiquen els efectes de les violències digitals molt més enllà del moment inicial de l'agressió.

Malgrat aquest impacte, encara persisteix una tendència a considerar que aquestes violències són de menor lesivitat que les produïdes en els espais físics.

Les conclusions assenyalen la necessitat de consolidar serveis especialitzats de recuperació i reparació, desenvolupar eines tecnològiques que facilitin l'eliminació de la traça digital dels continguts il·lícits, reforçar el reconeixement institucional del dany produït i garantir que les víctimes accedeixin als recursos de suport psicològic, social, policial i jurídic adaptats a les especificitats dels entorns digitals.

7. Governança: una resposta pública coordinada i corresponsable

La naturalesa transversal de les violències masclistes digitals exigeix una governança compartida entre administracions públiques, sistema educatiu, serveis especialitzats, operadors jurídics, cossos policials, universitats, centres de recerca, societat civil i sector tecnològic.

Les conclusions de la Subseu d'Abrera apunten que cap actor pot afrontar aquest fenomen de manera aïllada. Cal reforçar els espais estables de coordinació institucional, impulsar mecanismes de cooperació amb el sector tecnològic, exigir la corresponsabilitat de les plataformes digitals i garantir que totes les polítiques digitals incorporin la perspectiva feminista i els drets humans com a principis rectors.

Només des d'una governança basada en la coordinació, la generació de coneixement, la innovació, la responsabilitat compartida i l'avaluació contínua serà possible construir entorns digitals lliures de violències masclistes i garantir l'exercici efectiu dels drets de les dones també en l'àmbit digital.

Aquest enfocament integral és el que ens permetrà avançar cap a un model de resposta que no només actuï davant les violències, sinó que contribueixi a transformar els entorns digitals en espais segurs, inclusius i respectuosos amb els drets de les dones.

